

vse je v vojski. — Nekdo je zrajtal, de naša sedanja armada, če jo na 500,000 mož štejemo, in na vsaciga možá, eniga k družimu, 20 kraje. na dan, v vsim skupaj vsak dan 166,666 gold. in celo léto 60 milijonov in 833,090 gold. veljá. — V Frankobrodu, posebno med tistimi poslani, ki hočejo Prajzovskega kralja čez vse postaviti, je dopis našiga ministra od 4. dne tega mesca silen hrup vnel. V tem dopisu stoji, de se avstrijsko cesarstvo noče nobeni drugi vladi vkloniti. — Nadvojvoda Janez so vnovič hudo zbobeli, pa jim je že spet boljši; vstanejo pa še ne. — Po Dunajskim časopisu „Presse“ je Frankobrodski zborni odbor vnovič tista 2 razdelka §. 2. in 3. poterdil, ktera imata namén, avstrijsko cesarstvo razdjati, in zoper ktera se niso samo Slavijani, temuč vsi drugi Avstrijanci mesca kozoperska vzdignili. — Po stari navadi si vsak cesar izvoli v latinskem jeziku kak prigovor, kateri oznani, kako de misli ravnati. Naš Cesar so si unidan izvolili: „Viribus unitis“, to je: „Z družinimi močmi“, s katerim prigovorom Cesar očitno na znanje dajo, de združeni s svojimi ljudstvi hočejo vseskozi ravnati. — Mestna srenja v Dobrovniku (Ragusa) je poslala banu Jelačiću lepo pisno, v katerim svoje neizrečeno veselje razodéne, de je ban izvoljen poglavar Dalmatinske dežele — on, ki je rešitelj Slovanov, njih up in podpora! — Ravno beremo v Teržaskih novicah, de so v Rimu 9. dan tega mesca republiko oklicali, to je, ljudsko vlado, kakor je zdej na Francozkim. Sv. očetu papežu so vzeli vso deželsko moč; njegovo nar vikši cerkovno oblast pa, kakor jo je poprej imel, tudi zanaprej spoznajo in Rim naj bo tudi prihodnjič sedež papeža, vikšiga oblastnika samó v cerkovnih rečéh.

Smešna noša o ženitninah.

Od kar so Krajnci svojo staro demačo nošo zapustili, sami ne vedó, kako bi se o slovesnih obhajanjih nosili. O ženitninah hodijo, postavim, možtvo v veliki vročini o sv. Jakobu s plajši, kakor de bi bila huda zima o sv. Pavlu; in ženstvo je o hladni svečnici v golih ošpetlih ali robačah, kakor de bi bil prijetni kres; zraven imajo pa še na glavi tisti dragi, nerodni in težki jerbas ali koš, ki mu z nemškovavsko besedo avba pravijo. Žnablje bi bilo treba gristi, de bi koga smeh ne lomil. — Ali bi možkim ne stala veliko gorji poprejšnja dolga suknja iz praviga ali domačiga podvana in z rudečo podleko? Saj bi pozimi ne bila premerzla, in po létu ne prevroča. In ali bi se bilo ženskim saj v merzlim času sramovati tiste dolge suknje ali jope, ki se je še komej v kakih rovtah ohranila, je tudi iz podvana in s škerlatam podložena? Saj še mestne gospé in gospodične zdaj enake oblačila pozimi nosijo, le de so iz družiga blaga, mende jim kočmavka pravijo. In kako zalo bi še vselej deviškimi nevéstam in družicam na glavi stal poprejšnji lahki in pripravi šapelj, ali pa samo tista lepotina, ki jo ima ženska od stvarnika zastonj, namreč lasje lepo razčesani in v kite z barvnatimi trakovi spleteni in z rožami ovenčani? — Prevdarite, Krajnci in Krajnjice, kakošna noša bi bila bolj pristojna! — Podlipski.

Kako se spomlad na dalje oznamuje.

Pretečeni tedni so spet naslednje rastljiné razcevele: Lapúh beli (gemeiner Huflattig), zeleni teloh (grüne Niesswurz), divji pôper (gemeiner Seidelbast), siva jevša (graue Erle), trepetlika (Zitterpappelbaum), rudeča resica (fleischfarbige Heide), léša (gemeine Haselnussstaude), zgodna verba (frühe Weide). Zima je tako lepa na Krajnskem, de take že davnej ne pomnimo. Snegá že davnej nimamo nič, in ga

tudi skorej nič nismo imeli. Zmerzlota je vender čez 2 pedí globoko segla, in kér večidel burja in sever brijeta, sta žito, kakor pšenico, ječmen in še clo travo tako osmodila, de je večidel rujava postala; sama rež je še sèmtertjé enmalo zelena. Spomladi bo veliko dežjá potreba; če ga ne bo, bo huda suša. A. Fleišman.

Dr. Wildnerjeve bukve:

„Die Nationalitäten Frage in Oesterreich, und zwar erstlich die Sprachenfrage“.

V téh bukvah si gosp. Dr. Wildner dokazati prizadeva, kako naj bi se jezik različnih avstrijskih narodov po enakopravnosti (Gleichberechtigung) v občinstvo vpeljal.

Grôza nas je sprehajala, ko smo té svéte brali, in z nevoljo smo bukve, ko smo jih prebrali, pod klop vergli. Ali je mogoče, de zamore kaj taciga umen in pošten človek pisati in se podstopiti, zboru predpložiti?! Ali je to enakopravnost, de bi se brezvestno ravnanje Meternihovo in njegovo zatiranje vsih jezikov pod jarm nemškiga še v novi hujši postavi vpeljalo?! Ali so Cesar zató vsim narodom svobodno ustavo dali?!

Novo oživljenje zatertih jezikov, njih vpeljanje v šolo, v pisarnice in v občino: to je enakopravnost, ktero smo po ustavi dobili, ktero narodi terjajo in ktera se jim mora dati. Kar je nekdanji Cesar Jožef nad avstrijskimi narodi pregrešil, to — upamo — bo vladarstvo Cesarja Franca Jožefa popravilo, in Njegovi ministri mende ne bojo poslušali tacih svetovavcov, kakor je Dr. Wildner. Narodstvo (Nationalität) ni več prazna beseda: to poslanci v državnim zboru dobro vedó, torej bojo pravično obsodili Dr. Wildnerjevo „Sprachenfrage“. Pa brez vsiga dobička poslancam vender ta knjiga ne bo — namreč: de se iz nje učijo, kako nekteri ljudjé enakopravnost (Gleichberechtigung) razumejo, in de bojo vedili: kako imajo pri 21. §. ustavnih pravic govoriti, de ne bo enakopravnost beseda, ktero si zamore vsak po svojim razlagati, kakor hoče.

Rod (Volksstamm) dežele: to je edina pravična podlaga enakopravnosti. Vse drugo ne bo obstalo. Jezik rodú je gospodar v svoji deželi; vsi drugi so le gosti, katerih gospodar ne bo sovražil, ampak prijazno ž njimi ravnal, če se ne bojo prederznili, gospodarja pravice kratiti.

Popravki.

Po pomoti je prišel sostavek poslednjih Novic pod nadpisom »Oznailo novih, vsim Slovincam važnih bukvic« gosp. P. Kozlerja, namesto v poglavni list v »doklado«. Na koncu tega sostavka manjka tudi cela versta, ktero takóle popraviti prosimo: »Kér smo te bukve (Dr. Wildner Nationalitätenfrage) ravno prejeli, nismo imeli časa, jih prebrati, de bi mogli čez nje soditi.« — V Novicah na 29. desni str. v 5. versti od spodaj namesto popis čez slovenšine bëri popis slovenšine

Današnjimu listu je pridjan 7. dokladni list in pa podoba Gaëte.

Žitni kup. (Srednja cena).	V Ljubljani		V Krajnji	
	17. svečana.		19. svečana.	
	gold.	kr.	gold.	kr.
1 mernik Pšenice domače	2	38	2	29
1 » » banaške	2	30	2	48
1 » Turšice	—	—	1	32
1 » Soršice	—	—	1	50
1 » Rěži	1	33	1	42
1 » Ječmena	—	—	1	27
1 » Prosa	1	39	1	22
1 » Ajde	1	15	1	9
1 » Ovsa	—	51	—	51